

La pugna entre Aina Calvo i Francina Armengol es resoldrà el proper diumenge 6 d'abril.

A la mitjanit del passat dilluns 3 de març conclouïa el termini de presentació d'aval per concórrer a les eleccions primàries per triar el candidat del PSIB-PSOE als comicis autonòmics de l'any que ve. A migdia, fonts dels equips de Francina Armengol i d'Aina Calvo confirmaven als periodistes que totes dues superaven, amb escreix, el mínim requerit: 247, un 10% de la militància. Però del tercer en discòrdia, Joan Mesquida, ningú no en sabia donar raó.

Candidata. A primera hora de l'horabaixa Armengol, actual secretària general del PSIB, presentava 1.055 avals. Un 42% de la militància li donava suport. Al cap de poc apareixia Calvo, amb un paquet de 503 signatures, un 21% del total dels afiliats. Mesquida confirma-

Armengol o Calvo

Ja és oficial: el PSIB tindrà candidata, i no candidat, a desbancar el PP a les eleccions de l'any que ve, Francina Armengol o Aina Calvo.

va, a través de persones interposades, que no tenia el mínim requerit i que per tant no continuava en la cursa de les primàries. Tal com aquest setmanari ja va informar fa dues setmanes, el paper que pretenia fer en aquest procés l'ex-director general de la Policia i la Guàrdia Civil en el govern de Zapatero ha estat la gran incògnita. La seva escassa

connexió amb les bases socialistes era prou coneguda i bastava per entendre que no podria assolir per ell mateix els 247 avals per presentar-se. D'aquí que sorgissin tot tipus de rumors, com els que el veien com una mena de submarí d'Armengol per afeblir Calvo, sobretot a Palma, o els que consideraven més lògic que acabés pactant amb l'ex-

batllessa de la capital per fer pinya tot dos davant la líder del partit. Ni una cosa ni l'altra. Finalment Mesquida volgué competir pel seu compte i no va aconseguir ni tan sols la meitat del mínim d'avals necessaris. Amb prou feines superà el centenar. En declaracions fetes a la premsa local la mateix nit del dia del seu fracàs, va explicar que se sent "dolgut" per l'actitud d'alguns dirigents i que no té intenció de tornar a presentar-se a més primàries, ni per ser candidat a l'Ajuntament de Palma ni tampoc a les federals, tal com havia deixat entendre que podria fer.

Amb la primera fase del procés superat queda clar, doncs, que liderarà la candidatura socialista a la presidència del Govern una dona. Armengol o Calvo. Totes dues estan llançades ara a multiplicar els suports interns que tenen pels vots externs que puguin aconseguir. L'estratègia dels dos equips és coincident: atreure el màxim nombre possible de ciutadans de fora del PSOE a votar a les primàries. Segons el que ha pogut copsar aquest setmanari, els dos grups són conscients que si, finalment, vota poca gent, més enllà dels militants, el PP parlarà de "fracàs" i atacarà el PSOE per aquest costat sense parar. Això és justament el que volen evitar i per tant necessiten que molts ciutadans es registrin per participar en el procés. L'objectiu compartit és que la guanyadora, sigui quina sigui de les dues, estigui des de l'endemà de l'elecció en bones condicions per enfrontar-se tant a la recta final de la legislatura com al PP el 2015.

A banda d'això, també és cert que el nombre final de simpatitzants que participin en el procés serà clau per donar la victòria a una contendent o a l'altra. Si es fes cas només dels avals, estaria clar que Armengol agranarà Calvo. Però seria una anàlisi una mica agosarada. No hi ha dubte que la secretària general ho té tot al seu favor, però l'ex-batllessa de Palma compta amb bosses de simpatitzants socialistes que no són militants que poden donar la sorpresa. Si més no en això confien els membres del seu equip: "El resultat dels avals estava cantat, la nostra força és al carrer", asseguren. A l'altre costat s'incomoden quan els periodistes els diuen que Calvo disposa de més suports que Armengol fora del partit. Ho

L'adversari del PSIB

Aquest setmanari va parlar la setmana passada amb el doctor en psicologia social Gonzalo Adán, director de l'Institut Balear d'Estudis Socials (IBES), empresa que realitza les enquestes d'intenció de vot a les Illes per al diari *Ultima Hora*. Segons l'especialista en sondeigs electorals, la situació del PSOE i del PP amb vista a les eleccions autonòmiques i locals de 2015 "la determinarà el resultat que obtinguin a les europees del proper mes de maig". Explica Adán que, malgrat el desinterès popular que sol acompanyar aquests comicis, en aquesta ocasió, per la peculiar situació política que es viu a Espanya i a Balears, el que passi a les urnes "tindrà conseqüències en el final de legislatura". Tot dependrà, diu, del resultat que faci el PP. "Imagina que cau per sota del 40% quan queda un any per a les eleccions autonòmiques, això significaria una pèrdua mínima d'uns 8 punts amb relació al que va obtenir ara fa tres anys, un 47% dels vots, una minva que seria impossible de recuperar amb el poc temps que faltaria per als comicis de l'any que ve". Segons Adán, un resultat així o pitjor "crearia un escenari completament nou, a Balears, que a hores d'ara no es pot concretar massa però que sens dubte seria molt bo per als interessos socialistes" i de la resta de l'oposició actual. Pel que fa al PSOE, el seu repte és assolir a les eleccions europees "almenys el nivell de vot que solia tenir abans de l'enfonsament que va patir el 2011, és a dir, al voltant del 30%; si ho aconsegueix quedarà en una posició excel·lent per afrontar el final de legislatura; si no, doncs tot el contrari". Respecte dels partits minoritaris, el doctor Adán no vol entrar a fer anàlisis perquè, explica, "els nivells d'intenció de vot són massa petits", la qual cosa pot induir a confusió. Això sí, salva d'aquesta condició Més, "que té una bona situació, i millorarà".

Per un altre cantó, aquest setmanari també ha pogut saber que el descontentament envers José Ramón Bauzá a l'interior del PP podria cristal·litzar en el cas que les urnes europees fossin especialment negatives per al partit. No es tracta de la possibilitat d'una rebel·lió, que tothom descarta, però sí que, segons les fonts consultades, si es notés en els resultats que els batlles, i d'altres quadres dirigents, han fet, per dir-ho d'alguna manera, vaga de mans plegades, provocant una pèrdua estadísticament significativa de sufragis –amb relació a les mateixes eleccions de 2009– aleshores la direcció central de Madrid obriria la porta al fet que Bauzá no fos el candidat autonòmic de l'any que ve. Si així passés, els relleus

neguen amb vehemència i asseguren que "això és un clixé" que quedarà del tot esvaït el proper diumenge 6 d'abril, que és el dia de l'elecció interna.

De portes enfora, ambdues precandidates asseguren que no són rivals sinó companyes i que la seva lluita compartida és contra el PP i no l'una contra l'altra. Però les educades manifestacions en públic amaguen una guerra absoluta i descarnada. Totes dues són ben conscients que qui perdi tindrà la seva carrera política acabada. Si guanya Armengol, la posició de Calvo serà insostenible: és portaveu del PSOE a l'Ajuntament de Palma però no tornaria a ser candidata al consistori ni tampoc ho seria al Parlament; la seva idea és que, si es concreta un escenari

com aquest, deixarà la política activa per tornar a la Universitat de les Illes Balears de la qual és professora de pedagogia. Si passés al contrari, l'actual secretària general quedaria molt afeblida: portaveu parlamentària però no candidata el 2015, davant d'un PP que li faria befa sense parar en el que queda de legislatura, i amb el seu liderat amb data de caducitat: el proper congrés del partit, previst per al 2016. En definitiva, totes dues saben ben bé què espera a la perdedora i són massa joves –Armengol complirà 43 anys enguany; Calvo en farà 45– i sobretot ambicioses que puguin acceptar-ho. D'aquí que l'enfrontament sigui molt dur i sense quarter.

Miquel Payeras